
Woensdag 25 maart 2026

**Viering bij de sluiting van
Stadsklooster Mariken**

'Trek steeds verder'

Voorganger:

Joost Koopmans osa, Ekkehard Muth

Lector:

Maria Schröder

Muziek:

Rob Engels, Selma Peters,
Zangers van Stadsklooster Mariken

Openingslied: Die mij droeg

1. Koor; 2. Allen:

Tom Löwenthal

Die mij droeg op a - de-laars-vleu - gels
die mij hebt ge-wor-pen in de ruim-te
en als ik krij-send viel mij on-der-van-gen
met uw_wie-ken en_weer op - ge - gooid
- tot-dat ik vlie - gen kon op
ei - gen kracht, op
ei - gen kracht.

The musical score is written on a single staff in treble clef with a key signature of two flats (B-flat and E-flat) and a 2/2 time signature. The melody is simple and hymn-like, with lyrics written below the notes. The lyrics are in Dutch and describe a person being carried and then thrown into the open, with a plea for help and a statement of powerlessness.

Woord van welkom

Gebed om vergeving

Kyrie: Ontferm U - Psalm 6

Ontferm u, ik ben uitgebloeid,
mijn kracht is op, mijn ziel in mij doodmoe.
En Gij? Hoe lang nog.
Ik huil wat af, mijn ogen blind.
Maar Gij, Gij komt er aan,
te schande zullen staan die mij belagen.
Zoals geschreven staat. Ik zal er zijn uw Naam.

Ontferm u, ik ben uitgebloeid,
 mijn kracht is op, mijn ziel in mij doodmoe.
 En Gij? Hoe lang nog. Ik huil wat af, mijn ogen blind.
 Maar Gij, Gij komt er aan,
 te schande zullen staan die mij belagen.
 Zoals geschreven staat.
 Ik zal er zijn uw Naam, Ik zal er zijn uw Naam.

t. H. Oosterhuis/m. K. Kok

Maria

Maria: Lied van Maria

Voorzang:

Schoot die niemand draagt, aanvang woest en leeg,
 nog geen man kent mij, nog geen kind mijn naam.
 Naar U klimt mijn ziel. Richt mij. Doe mij staan
 rechtop, dat ik zie. Geef mijn naam een klank.

Koor en allen:

Voorzang:

Engel die mij vond, die mijn naam uitsprak
 als een zegening, stem uit wijd licht land.
 Waar gerechtigheid als rivieren stroomt.
 Waar de wijnstok bloeit tegen klippen op.

Koor en allen:

t. H. Oosterhuis/m. A. Oomen

Gebed

Acclamatie: In den beginne het woord

Koor:

In den beginne het woord
roeping opdracht en zegen.

In den beginne het licht

licht erbarm u, woord ontferm u, kom bevrijden.

Allen:

Koor:

Ere zij U daar in den hoge,
hier in ons midden.

Kome vrede op aarde.

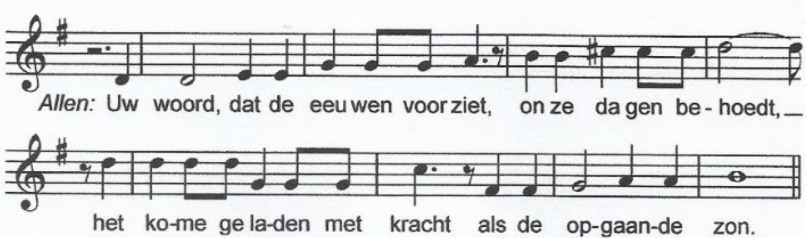
Kome uw woord bij ons aan.

Allen:

Koor:

Uw woord, dat de eeuwen voorziet,
onze dagen behoedt,
het kome geladen met kracht
als de opgaande zon.

Allen:

Allen: Uw woord, dat de eeuwen voorziet, on ze dagen be - hoedt, —
het ko-me ge la-den met kracht als de op-gaan-de zon.

t. H. Oosterhuis/m. A. Oomen

Evangelie: Lucas 1, 26-38**Acclamatie: Voor kleine mensen**

Voor klei - ne men-sen is Hij be - reik - baar, —
Hij geeft hoop_ aan rech - te - lo - zen, —
hun bloed is kost-baar in zijn o - gen,
Hij koopt hen vrij uit het sla - ven - huis.

Hij zal opkomen voor de misdeelden,
Hij zal de machten die ons dwingen breken en binden,
Hij zal leven, onvergankelijk als de zon.

Refrein...

Zoals de dauw die de aarde drenkt, zo zal Hij komen
en in die dagen zullen trouw en waarachtigheid bloeien,
zal er vrede in overvloed zijn.

Géén refrein...

Dan dragen de bergen schoven van vrede
en de heuvels een oogst van gerechtigheid,
een vloed van koren, golvende velden
een stad rijst op uit een zee van groen.

Refrein...

Zijn naam is tot in eeuwigheid,
zolang de zon staat aan de hemel.
Zijn naam gaat rond over de aarde,
een woord van vrede, van mens tot mens.

Refrein...

t. H. Oosterhuis/m. T. Löwenthal

Overweging

Bereiden tafel: Ander ouder / Jij nog naamloze

Koor:

Ander, ouder, iemand in ons verborgen:
plotseling oplaaiend vuur van visioenen,
aanschijn der aarde vernieuwend.

Allen:

Allen:

mf

An - der, ou - der, ie - mand in ons ver - bor - gen:

f

plot - se - ling op - laai - end vuur van vi - si - oe - nen,

aan - schijn der aar - de ver - nieu - wend. —

Koor:

Rede, dwaasheid, hart, onbedwingbare
die ons weten doet wat wij niet weten
wat onmogelijk is bij mensen en goden

Allen:

Allen: poco f

In - gepakt in wol - ken schoorvoetend gaan wij,

in on-ze han - den klemmen wij wi - chel - roe - den,

spie - gels en zwaar - den. _____

Koor:

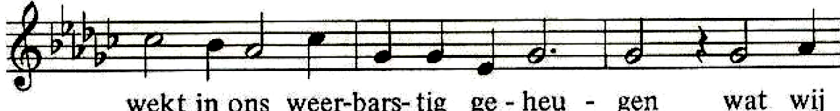
En neerdrukt ons droefheid om het gedane,
om niet te keren woorden,
om wat groeide, om wat versteende, verwaaide.

Allen:

Allen:

Jij, nog naamlo - ze, a - demt ons o - pen en

wekt in ons weer-bars-tig ge - heu - gen wat wij

za-gen met on - ze vroeg - ste o - gen. _____

Koor:

En doet ons gaan in tranen maar ongebroken
door de nacht van de schepping
en houdt ons gaande naar een nieuwe geboorte:

Allen:

Allen: *p*
blin - de mu - ren zacht licht, wa - ter ge - wor - den
en aan de o - ver - zij - de ro - zen - ste - den
en de zang van de lijs - ter. —————

t. H. Oosterhuis/m. A. Oomen

Intenties

Gebed aan tafel: Die naar mens'lijke gewoonte

Voorz. cantabile
Die naar menselijke gewoonte met een eigen naam genoemd werd
poco rit...
toen hij in een ver ver - le - den werd ge-bo-ren, ver van hier,
Koor a tempo
Die ge-noemd werd: Jes-joe, Je - zus, zoon van Jo - zef, zoon van Da - vid,
zoon van Jes - se, zoon van Ju - da, zoon van Ja - cob, zoon van A - bram,
Allen
zoon van A - dam, zoon van men - sen, die ook zoon van God ge - noemd wordt,
rit...
hei-land, vi-si-oen van vre - de, licht der we - relt, weg ten le - ven,

Koor *a tempo*

le- vend brood en wa- re wijn- stok, die, ge- liefd en on- be- gre- pen,

werd be- waard in taal en te- ken als een eeu- wen- oud ge- heim,

Allen

als een wacht- woord door- ge- ge- ven, als een vreemd ver- trouwd ver- haal,

rit.

die een naam in mijn ge- heu- gen, die de stem van mijn ge- we- ten,

Koor *a tempo*

die mijn waar- heid is ge- wor- den: hem ge- denk ik hier en noem ik,

als een do- de die niet dood is, als een le- ven- de ge- lief- de,

Allen

die ge- ko- zen heeft te le- ven, voor de arm- sten van de ar- men,

rit.

help- man, reis- ge- noot en broe- der, van de al- ler- min- ste men- sen,

Koor *a tempo*

die, ten da- ge dat hij rond- ging door de dor- pen van zijn land- streek,

men- sen aan- trok en be- ziel- de, hen ver- zoen- de met el- kaar,

Allen

die niet steil en on- ge- naak- baar, niet hoog- har- tig als een heer- ser,

rit.

maar in knechts- ge- stal- te leef- de, die zijn le- ven voor zijn vrien- den

Koor

prijs - gaf, door een vriend ver-ra-den, die ge-tergd tot op het kruis,
 voor zijn vij-and heeft ge-be-den, die van god en mens ver-la-ten
senza misura
 is ge-stor-ven, als een slaaf,
 3

V: Die de avond voor zijn lijden brood genomen heeft en gebroken,
 die U dankte en het deelde en gezegd heeft tot zijn vrienden:

A: Neemt en eet, dit is mijn lichaam.
 Doe dit om mij te gedenken.

V: Evenzo nam hij de beker, heeft opnieuw U dankgezegd, liet
 hem rondgaan om te delen, heeft gezegend en gesproken:

A: Neemt en drinkt uit deze beker met mijn bloed,
 voor u vergoten tot vergeving van de zonden.
 Als je drinkt, denk dan aan mij.

Koor

a tempo

die ge-strooid is in de ak-ker als het klein-ste van de za-den,
 die daar wacht een lan-ge win-ter in de stil-te van de dood,
 Allen
 die als graan ge-oogst zal wor-den, die als brood ge-deeld wil wor-den,
rit.
 om in men-sen mens te wor-den, die, ver-bor-gen in zijn god,

Koor *a tempo*

on-ze vre - de is ge - wor - den on-ze ziel tot rust ge - ko - men,

die ons groet van - uit zijn ver - te, die ons aan - kijkt van dicht - bij,

Allen

als een kind een vriend, een an - der, hem ge - denk ik hier, hem noem ik

rit..

en be - veel hem bij je aan, als je le - ven - de ge - lief - de,

Koor *senza misura*

als de mens die naast

ie is.

t. H. Oosterhuis/m. B. Huijbers

Onze Vader

Onze Vader die in de hemel zijt,
 uw Naam worde geheiligd,
 uw Koninkrijk kome,
 uw wil geschiede
 op aarde zoals in de hemel.
 Geef ons heden ons dagelijks brood
 en vergeef ons onze schulden,
 zoals ook wij onze schuldenaars vergeven,
 en leid ons niet in verzoeking,
 maar verlos ons van de boze.
 Want van U is het Koninkrijk
 en de kracht
 en de heerlijkheid,
 tot in Eeuwigheid.
 Amen

Vredeswens: Veel te laat heb ik jou liefgekregen

Refrein; 1. Koor; 2. Allen: Antoine Oomen

Veel te laat heb ik jou lief - ge - kre - gen
schoon - heid wat ben je oud — wat ben je nieuw.

Koor:

Veel te laat heb ik jou lief gekregen.
Binnen in mij was je, ik was buiten
en ik zocht jou als een ziende blinde buiten mij,
en uitgestort als water liep ik van jou weg
en liep verloren tussen zoveel schoonheid die niet jij is.

Refrein...

Koor:

Toen heb jij geroepen en geschreeuwd,
door mijn doofheid ben jij heen gebroken.
Oogverblindend ben jij opgedaagd
om mijn blindheid op de vlucht te jagen.

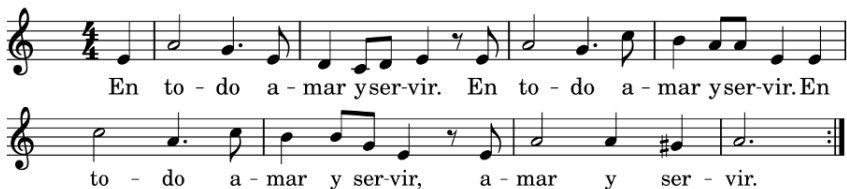
Geuren deed jij en ik haalde adem,
nog snak ik naar adem en naar jou.
Proeven deed ik jou en sindsdien dorst ik,
honger ik naar jou.
Mij, lichtgeraakte, heb jij doen ontbranden.
En nu brand ik lichterlaaie naar jou toe, om vrede.

Refrein...

Naar Augustinus, Belijdenissen X, 27

Breken en delen / Uitreiken van Mariaprentjes

En todo amar y servir

En to - do a - mar y ser-vir. En to - do a - mar y ser-vir. En
to - do a - mar y ser-vir, a - mar y ser - vir.

Voordat ik bomen zag

Antoine Oomen

Allen:

1. Voor-dat ik bo - men zag, —
de ha - ze-laar in bloei, in kou,
de steen-eik, de — kas - tan - je,
zag — ik jou. —

Koor:

2. Mijn zus - je mijn- ge - lief - de
mijn ver - re vriend mijn hart- is aan -
mijn naas - te-tje, wat heb ik jou,
wat heb jij mij — ge - daan. —

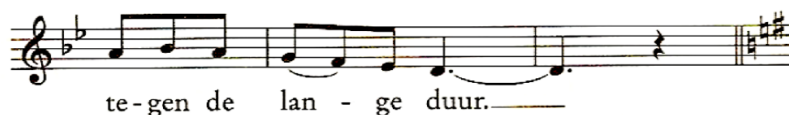
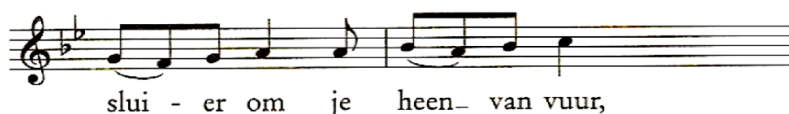
Allen:

3. Voor - dat de zee — mij riep, —
haar spie - gel, tij en te - gen-tij,
de pool - ster, de — wind - stil - te,

Koor:

Allen:

Koor:

mijn naas-te-tje, wat heb ik jou,

wat heb jij mij ge-daan.

Allen:

7. Voor-dat ik bo-men zag,

de ha-ze-laar in bloei, in kou,

de steen-eik, de kas-tan-je,

zag ik jou.

Communielied: Tijd van leven

1 Tijd van vloek en tijd van ze-gen

tijd van droog-te tijd van re-gen

dag van oog-sten tijd van nood

tijd van ste-nen tijd van brood.

Tijd van troosten, tijd van tranen,
 tijd van mooi zijn, tijd van schamen,
 tijd van jagen, nu of nooit,
 tijd van hopen dat nog ooit.
 Tijd van zwijgen, zin vergeten,
 nergens blijven, niemand weten.
 Tijd van kruipen, angst en spijt,
 zee van tijd en eenzaamheid.

Wie aan dit bestaan verloren
 nieuw begin heeft afgezworen,
 wie het houdt bij wat hij heeft
 sterven zal hij ongeleefd.
 Tijd van leven om met velen
 brood en ademtocht te delen.
 Wie niet geeft om zelfbehoud,
 even vindt hij honderdvoud.

t. H. Oosterhuis/m. H. Heuvelmans

Voorbeden: Jésus le Christ

Jésus le Christ, lumière intérieure
 Ne laisse pas les ténèbres me parler
 Jésus le Christ, lumière intérieure
 Donne-moi d'accueillir ton amour

Slotwoord

Zegen: De Levende zegene en behoeft u

Voorzang:

De Levende zegene en behoeft u.
 De Levende doe zijn aangezicht over u lichten, en zij u genadig.
 De Levende verheffe zijn aangezicht over u, en geve u vrede.

Allen:

Zegen-ons-en be - hoed ons,
 doe lich - ten o - ver ons uw aan - ge - zicht
 1. en wees ons ge - na - dig.
 2. en geef ons vre - de.

Slotlied: De steppe zal bloeien

Oosterhuis - Oomen

1. De step - pe zal bloei - en.
2. De bal - lin - gen ke - ren.
3. De do - de zal le - ven.

De step - pe zal la - chen en jui - chen. _
 Zij ke - ren met blin - ken - de scho - ven.
 De do - de zal ho - ren: nu le - ven.

De rot - sen die staan
 Die gin - gen in rouw
 Ten ein - de ge - gaan

van - af de da - gen der schep - ping,
 tot aan de ein - den der aar - de,
 en on - der ste - nen be - dol - ven:

staan vol wa - ter, maar dicht, _____
 één voor één, en voor - goed,
 do - de, do - de, sta op,

de rot - sen gaan o - pen.
 die ke - ren in stoe - ten.
 het licht van de mor - gen.

t. H. Oosterhuis/m. A. Oomen

Geen contant geld?
U kunt ook via deze
QR-code bijdragen
aan de collecte.
